روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷
تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸
توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

روزنامه شرق

چهارشنبه ۲۳ خرداد ۱۴۰۳ • ۵ ذی‌الحجه ۱۴۴۵ • ۱۲ ژوئن ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۸۵۴ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۲:۰۴ • اذان مغرب ۱۹:۴۲ • اذان صبح فردا ۳:۰۲ • طلوع آفتاب ۴:۴۸

گروه صنعتی خودروسازی کرمان‌موتور دوشنبه ۲۱ خرداد در محل این شرکت ۱۰۰۰ دستگاه تاکسی برقی را به شهرداری تهران تحویل داد و از امروز این تعداد دستگاه تاکسی برقی با نشان فیروزه‌ای‌رنگ وارد ناوگان حمل‌ونقل عمومی شهر تهران شد. عکس: امیرحسین جامه‌بزرگ، آنا

instagram:sharghdaily1 twitter:sharghdaily youtube:sharghdaily Telegram:SharghDaily aparat:tasvirshargh www.sharghdaily.com

سیاست‌های کلی انتخابات؛ راهبردهایی که باید قانون شود

ابراهیم ایوبی
وکیل دادگستری

رخداد ۳۰ اردیبهشت و درگذشت رئیس‌جمهور و همراهانش، انتخابات ریاست‌جمهوری را یک سال جلو انداخت. موج انتخابات کم‌کم کشور را فرا می‌گیرد و شاید فرصت مناسبی برای اصلاح کاستی‌های نظام انتخاباتی نباشد؛ اما بروز برخی کاستی‌ها در میدان عمل، حداقل مجالی است برای طرح اشکالات تا مجلس شورای اسلامی در زمان بهتری اصلاحات اساسی را انجام دهد. رهبر انقلاب «سیاست‌های کلی انتخابات» را در تاریخ ۲۴ مهر ۱۳۹۵ در ۱۸ بخش ابلاغ کردند. اکنون در نظام حقوقی ایران پنج قانون بنیادین در زمینه انتخابات وجود دارد: «قانون همه‌پرسی در جمهوری اسلامی ایران» (۱۳۶۸)، «قانون انتخابات مجلس خبرگان رهبری» (۱۴۰۲)، «قانون انتخابات ریاست‌جمهوری اسلامی ایران» (۱۳۶۵)، «قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی» (۱۳۷۸) و «قانون تشکیلات، وظایف و انتخابات شوراهای اسلامی کشور و انتخابات شهرداران» (۱۳۷۵) که قوانین مربوط به خبرگان و مجلس شورای اسلامی سال گذشته و ریاست‌جمهوری در خرداد امسال اصلاح شدند. در این یادداشت نگاهی گذرا به بندهای سیاست‌های کلان انتخاباتی و مربوط به ریاست‌جمهوری داریم.

نخست، ترویج هنجارهای انتخاباتی: در بند «هشتم» سیاست‌های کلی انتخابات، به ارتقای سطح شناخت و آموزش‌های عمومی و ترویج هنجارهای انتخاباتی با نهادینه‌کردن آن در فرهنگ در کنار تعیین قواعد رقابت سیاسی به منظور افزایش مشارکت و حضور آگاهانه اشاره شده است. بهترین بستر برای تحقق این شرط، رسانه‌ها به‌ویژه سازمان صداوسیماست. متأسفانه برنامه‌های انتخاباتی این رسانه محدود به پخش فیلم‌های تبلیغاتی نامزدها و برگزاری مناظره شده که مورد دوم، بسیار سطحی و محدود به موضوعات اقتصادی و به شکل کنترل‌شده برگزار می‌شود که اثر چندانی در ارتقای فرهنگ انتخاباتی ندارد.

دوم، محوریت احزاب: بند «نهم» به تعیین قواعد لازم برای فعالیت احزاب و تشکل‌های سیاسی در عرصه انتخابات به شکلی که رقابت‌های انتخاباتی منتهی به افزایش مشارکت آگاهانه شود، اشاره دارد. باید پذیرفت انتخابات بدون احزاب معنا ندارد. بهترین روش، تلاش برای اصلاح قانون انتخابات ریاست‌جمهوری در جهت حضور شخصیت‌ها در قالب احزاب و تشکل‌های شناسنامه‌دار است تا ضمن جلوگیری از وقوع غافلگیری، مسئول سیاسی عملکرد رئیس‌جمهور نیز مشخص باشد. سوم، ارتقای شایسته‌گزینی: در بند «دهم»، پنج محور برای زمینه‌سازی شایسته‌گزینی مورد تأکید قرار گرفته که در موضوع روز، محور «تعریف و اعلام معیارها و شرایط لازم برای تشخیص رجل سیاسی، مذهبی و مدیر و مدبر بودن نامزدهای ریاست‌جمهوری توسط شورای نگهبان» اهمیت دارد. شورای نگهبان در سال ۱۳۹۶ در قالب مصوبه‌ای که سال ۱۴۰۰ اصلاح شد، به این موضوع پرداخت؛ اما مهم‌ترین فراز تعریف یعنی «رجل» مسکوت ماند و حتی مصوبه نیز کامل اجرائی نشد. چهارم، ممنوعیت حضور داوطلب شاغل: جزء ۴ بند «دهم» به موضوع بسیار بااهمیت «اتخاذ ترتیبات لازم برای به حداقل رساندن ممنوعیت حضور داوطلبان شاغل» اشاره دارد؛ امری که در انتخابات ریاست‌جمهوری نمود بیشتری دارد و متأسفانه قانون مربوطه دراین‌باره ساکت است. حضور رئیس مجلس، یک نماینده مجلس، معاون رئیس‌جمهور و شهردار پایتخت در زمان اشتغال بین نامزدها قابل پذیرش نیست. خود این افراد با گرفتن مرخصی (که راه‌حل کاملی نیست) سعی در رفع شبهه کرده‌اند. پنجم، پاسخ‌گویی به داوطلبان: نامه‌نگاری علی لاریجانی و حسن روحانی با شورای نگهبان برای کسب دلایل ردصلاحیت خود که با پاسخ‌های دیرهنگام و غیرکامل روبه‌رو شدند، از مواردی است که در جزء ۲ بند «یازدهم» از نظر دور نمانده است: «پاسخ‌گویی مکتوب درخصوص دلایل ابطال انتخابات و ردصلاحیت داوطلبان در صورت درخواست آنان». ششم، فناوری در انتخابات: چگونگی برگزاری انتخابات در سال ۱۴۰۳ شبیه اجرای انتخابات در سال ۱۲۸۵ و پس از صدور فرمان مشروطیت است! با وجود قید کلمه «مخفی» در ماده ۱۰ قانون انتخابات ریاست‌جمهوری، در حوزهای رأی‌گیری مکان محصور برای نوشتن تعرفه‌ها وجود ندارد. این موضوعی است که در بند «دوازدهم» مدنظر بوده است: «بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در جهت حداکثرسازی شفافیت، سرعت و سلامت در اخذ و شمارش آرا و اعلام نتایج». هفتم، ثبات قوانین انتخاباتی: اگر به سیر قانون‌گذاری نگاه کنیم، بیشتر تغییرات شتاب‌زده و اندکی پیش از برگزاری انتخابات صورت می‌گیرد. اصلاح دو ماده قانون انتخابات ریاست‌جمهوری، یک روز پس از سانحه بالگرد و تنها ۳۸ روز پیش از رأی‌گیری انجام گرفت که ریشه آن عدم پیش‌بینی موقعیت‌های اضطراری در قانون بود. نکته‌ای که در بند «چهاردهم» خواسته شده بود: «ثبات نسبی قوانین انتخابات در چارچوب سیاست‌های کلی و تغییرندادن آن برای مدت معتنابه، مگر به ضرورت و با تصویب تغییرات با رأی حداقل دوسوم نمایندگان مجلس شورای اسلامی». تعیین حدنصابی متفاوت از رأی‌گیری معمول، شایسته توجه است. هشتم، ممنوعیت ورود نیروهای مسلح: سرتیپ محمدباقر قالیباف در سال‌های ۱۳۸۴، ۱۳۹۲ و ۱۴۰۳، سرلشکر محسن رضایی در سال‌های ۱۳۸۴، ۱۳۸۸، ۱۳۹۲ و ۱۴۰۰ و دریابان علی شمخانی در سال ۱۳۸۰ نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری بودند، بدون اینکه موضوع جدایی یا ارتباط شغلی آنان با نیروهای مسلح روشن باشد. در همین دوره چهاردهم، یکی از ثبت‌نام‌کنندگان به رفتار خبرگزاری وابسته به نیروهای مسلح اعتراض کرد. عمل به بند «شانزدهم» می‌تواند شبهات را رفع کند: «ممنوعیت ورود نیروهای مسلح... دستگاه‌های اطلاعاتی و امنیتی... در دسته‌بندی‌های سیاسی و جناحی انتخاباتی و جانبداری از داوطلبان».

نهم، هم‌زمانی دو انتخابات: سرانجام در بند «هجدهم» به برگزاری هم‌زمان دو انتخابات عمومی برای صرفه‌جویی در زمان و هزینه توصیه شده که این انتخابات زودهنگام تا حدودی مانع اجرای آن شد.

هنرخوانی

واکنش خانه سینما به مجازات‌های جدید

سرانجام خانه سینما به‌عنوان تنها نهاد صنفی سینما، به تغییراتی که در برنامه هفتم توسعه در زمینه رسیدگی به مجازات هنرمندان این حوزه پیش‌بینی شده است، واکنش نشان داد. در این بیانیه تأکید شده است: «مرجع رسیدگی به تخلفات صنفی-حرفه‌ای، خانه سینماست». در گزارشی که از سوی خانه سینما در اختیار رسانه‌ها قرار داده شده، به مکاتبات انجام‌شده با مجمع تشخیص مصلحت و شورای نگهبان و دولت اشاره شده است.

هیئت‌رئیسه خانه سینما با نهادهای ذی‌ربط درخصوص بخش‌هایی از برنامه هفتم مکاتبه‌ای انجام داده است. متن نامه به این شرح است: «در خبرها آمده بود که قانون برنامه هفتم توسعه در شرف ابلاغ به دولت و دستگاه‌های اجرائی است. بر این پایه و پیرو پیگیری‌های قبلی، به استحضار می‌رساند برخلاف ماده ۲ قانون بهبود فضای کسب‌وکار، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی نسبت به ارسال مفاد پیشنهادی‌اش به این خانه و بررسی نظرات‌مان اقدامی به عمل نیاورده است. نتیجه عدم اجرای قانون یادشده، اینکه در بند پ ماده ۷۵ برخلاف اصول مسلم حقوقی و قوانین موضوعه درباره اصناف و سندیکاها، رسیدگی به تخلفات احتمالی اهالی فرهنگ و هنر و نهادهای ذی‌ربط را بسان کارمندان دولت به هیئت‌های بدوی و عالی رسیدگی‌کننده توسط آن وزارتخانه تعیین کرده است. بر این اساس، نظر آن‌جناب را به بی‌پایه‌بودن بند پ ماده مذکور چنین جلب می‌کند که رسیدگی به تخلفات احتمالی هنرمندان هم چون سایر شاغلان اصناف و سندیکاها (پزشکان، مهندسان، پرستاران کسبه، آی‌تی و...) در حیطه اختیارات و وظایف اصناف و اتحادیه‌های صنفی است. درباره سایر تخلفات غیرحرفه‌ای هنرمندان نیز همچون سایر شهروندان، رسیدگی به آنها تابع قوانین موضوعه و در محاکم قضائی صالح است. بر این مبنا، ارزنده است نسبت به حذف این بند متعارض با اصول حقوقی، دستور اقدام لازم صادر فرمایید».

مرجع تخلفات هنرمندان هیئت‌های بدوی و عالی

اما در بندپ ماده ۷۵، همان‌طور که برای اولین بار «مهدی کوهیان» به آن اشاره کرد، مرجع رسیدگی به تخلفات سینماگران تغییر کرده است. این کارشناس حقوقی نوشته بود: «تا الان ممنوع‌الکاری، ممنوع‌التصویری، ممنوع‌الصدایی، ممنوع‌الاجرایی، ممنوع‌الخروجی و دیگر ممنوعیت‌ها برای فعالان حوزه فرهنگ، هنر و رسانه سلیقه‌ای، نانوشته و غیرقانونی بود. از چند روز دیگر و در پی تصویب نهایی برنامه هفتم توسعه و ابلاغ آن، هنرمندان، ادیبان، نویسندگان، فیلم‌سازان، روزنامه‌نگاران و همه آنها که به نحوی با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی سروکار دارند، همچون کارمندان و کارگران باید مراقب تخلف‌های خود باشند». این مشاور حقوقی پرسیده بود: «اشتغال به کدام کسب‌وکاری در کشور این‌قدر دشوار، پیچیده و متزلزل است؟!» و این نکته را مطرح کرده بود که چرا تشکل‌های حوزه فرهنگ، هنر و رسانه در این زمینه سکوت کرده‌اند؟ آن‌طور که در بند پ ماده ۷۵ قانون توسعه آمده است: «به تخلفات اهالی فرهنگ و هنر و هر یک از دارندگان مجوز موضوع موارد مندرج در ماده ۲ قانون اهداف و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مصوب ۱۳۶۵/۱۲/۱۲ از قوانین و مقررات و ضوابط مربوط مصوب مراجع ذی‌صلاح به‌جز در مواردی که قبلا درخصوص آنها در قوانین یا مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی تعیین تکلیف شده، از قبیل «قانون مطبوعات»، «ضوابط تأسیس و نظارت بر آموزشگاه‌های آزاد هنری»، «ضوابط و مقررات تأسیس مراکز، مؤسسات، کانون‌ها و انجمن‌های فرهنگی و نظارت بر فعالیت آنها» در هیئت‌های بدوی و عالی رسیدگی به تخلفات رسیدگی می‌شود.

● هرگاه هیئت‌های رسیدگی به تخلفات، در فرایند بررسی‌های خود به تخلفی که واجد وصف عناوین مجرمانه باشد، برخورد نمایند، موظفند مراتب را جهت رسیدگی لازم به مرجع قضائی صالح اعلام نمایند.

● ترکیب اعضای هیئت‌ها، نحوه رسیدگی به تخلفات و نوع تنبیهات به موجب آیین‌نامه‌ای است که به پیشنهاد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تهیه می‌شود و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد».

درواقع طبق این ماده قانونی قرار است به جای هر مرجعی، اهالی فرهنگ توسط هیئت‌های بدوی و عالیه مورد ارزیابی قرار گیرند و مواردی که از نظر آنها تخلف محسوب می‌شود، بررسی شود. این در حالی است که پیش از این، نهادهای صنفی مسئولیت رسیدگی‌ها را بر اساس قوانین حرفه‌ای و صنفی بر عهده داشتند.

ماده ۷۵

ماده ۷۵ قانون توسعه پیش از این نیز مورد اعتراض حقوق‌دانان قرار گرفته بود. رسانه‌ها از منظرهای مختلف به این ماده قانونی انتقاد کرده بودند. در بخشی از این ماده آمده است که وزارت ارشاد موظف است «نسبت به راه‌اندازی سامانه رصد، پایش و سنجش مستمر شاخص‌های فرهنگ عمومی، سبک زندگی مردم، مرجعیت رسانه‌ای و وضعیت ارتباطات کشور اقدام نماید». یکی از انتقادات را دیجیاتو از منظر یک کارشناس حقوقی نوشته و این ماده را پرابهام دانسته بود؛ زیرا «در بخشی از این ماده کلماتی مانند رصد، سنجش و پایش وجود دارد که باید دید هرکدام چه معنایی دارد؛ چراکه این کلمات بسیار تفسیرپذیر هستند».

۱۴۰ میلیارد تومان

طبق تفاهم صورت‌گرفته با سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور، با تأمین اعتباری بالغ بر ۱۴۰ میلیارد تومان از سوی ستاد اجرائی فرمان امام، هزار طرح اشتغال خرد و خانگی برای زندانیان آزادشده و خانواده زندانیان از طریق پرداخت تسهیلات قرض‌الحسنه اشتغال اجرائی می‌شود. به گزارش ایسنا، با پرداخت مبلغ ۵۳ میلیارد تومان از سوی این ستاد، زمینه آزادی تمامی زندانیان نیازمند جرایم مالی غیرعمد زیر صد میلیون تومان در سراسر کشور فراهم شد.

یک جگوار

باغ‌وحش صفادشت با انتشار ویدئویی در اینستاگرام از تولد نخستین توله‌جگوار سیاه در ایران خبر داده و نوشته است: تنها جگوارهای سیاه در ایران که در باغ‌وحش صفادشت نگهداری می‌شوند، صاحب فرزند شدند.

سال گذشته دو توله‌جگوار ماده نرمال در باغ‌وحش صفادشت متولد شده بودند که به باغ‌وحش سیرجان کرمان فرستاده شدند و توله نر تازه متولدشده، اولین جگوار مشکی تکثیرشده در ایران است.

۱۰۰ حفره قبر

رئیس پلیس آگاهی فرماندهی انتظامی استان فارس از بازداشت دو نفر خبر داده است که با فروش غیرقانونی قبر در شیراز، معادل چهار میلیارد تومان کلاهبرداری کرده بودند. کاووس حبیبی گفت: «این متهمان در مجموعه آرامستان شاه‌داعی‌الله شیراز با ارائه اسناد جعلی و جعل فیش‌های بانکی متقاضیان سابقی که قبر خریداری کرده بوده‌اند و با اخذ وجوهی از متقاضیان جدید و جعل و درج نام آنها در فیش‌های بانکی سابقا تنظیم‌شده، بیش از صد حفره قبر متعلق به افراد دیگر را به صورت غیرقانونی فروخته‌اند».

آمارخوانی

چند نظرسنجی برای انتخابات

آمار چند نظرسنجی طی روزهای اخیر منتشر شده است. بدون تأیید یا رد آن به انتشار این آمار می‌پردازیم.

نظرسنجی ایسپا

رئیس مرکز افکارسنجی دانشجویان ایران (ایسپا) جدیدترین یافته‌های نظرسنجی این مرکز درباره میزان مشارکت در انتخابات ریاست‌جمهوری چهاردهم را بیان کرد و گفت: «آخرین نظرسنجی انتخاباتی ایسپا روزهای ۱۹ و ۲۰ خرداد ۱۴۰۳ (موج دوم) تا پیش از معرفی نامزدهای تأیید صلاحیت‌شده از سوی شورای نگهبان، انجام شد. ۳۹.۵ درصد از پاسخ‌گویان در نظرسنجی مورد اشاره گفتند با آمدن رئیس‌جمهور جدید وضعیت کشور بهتر خواهد شد. در مقابل ۱۶.۲ درصد فکر می‌کنند وضعیت کشور بدتر خواهد شد و ۲۲ درصد نیز معتقدند وضعیت کشور با آمدن رئیس‌جمهور جدید فرقی نخواهد کرد. نتایج موج دوم نظرسنجی ایسپا نشان داد، ۴۴.۴ درصد از شهروندان گفته‌اند قطعا در انتخابات ریاست‌جمهوری مشارکت خواهند کرد و ۷.۳ درصد اشاره داشتند به احتمال زیاد در این انتخابات شرکت می‌کنند. ۲۸.۷ درصد از مردم بیان داشتند به‌هیچ‌وجه در این انتخابات شرکت نخواهند داشت و نزدیک به ۱۵ درصد نیز هنوز درخصوص شرکت یا عدم شرکت در انتخابات تصمیم نگرفته و مردد هستند.

۲۸.۴ درصد از شهروندان اصلا اخبار مربوط به انتخابات را پیگیری نمی‌کنند. در مقابل ۳۸.۳ درصد از شهروندان از طریق صداوسیما، ۱۴ درصد از طریق سایت‌ها و صفحات مجازی داخلی (ایسنا، انتخاب، فارس و...)، ۹.۴ درصد از طریق سایت‌ها و صفحات مجازی خارجی (بی‌بی‌سی، ایران‌اینترنشنال و...)، ۳.۶ درصد از طریق نزدیکان و آشنایان و ۲.۹ درصد از طریق شبکه‌های ماهواره‌ای اخبار مربوط به انتخابات ریاست‌جمهوری را پیگیری می‌کنند. ۲۲ درصد از پاسخ‌گویان ارزیابی از وضعیت کشور با تغییر رئیس‌جمهور نداشته و اظهار بی‌اطلاعی کردند.

*نکته مهم این است که ۵۹ درصد از شهروندان در۳۱ استان کشور حاضر نشده‌اند با پرسشگران ایسپا در تکمیل پرسشنامه همکاری کنند.

مرکز متا

یکی دیگر از مراکزی که به‌تازگی آمارهای خود را اعلام کرده است، متا (مرکز رشد دانشگاه امام صادق علیه‌السلام) است. براساس آخرین نظرسنجی متا که در تاریخ ۸ و ۹ خردادماه انجام شده بود، میزان مشارکت مردم در دوره چهاردهم انتخابات ریاست‌جمهوری، ۴۸.۸ درصد پیش‌بینی شد؛ اما در نظرسنجی دیگر، بر اساس نتایج به‌دست‌آمده ۴۵.۲ درصد از پاسخ‌دهندگان گزینه «جلوگیری از افزایش تورم و گرانی» را به عنوان اصلی‌ترین خواسته خود از رئیس‌جمهور آینده اعلام کرده‌اند. «مذاکره به منظور رفع تحریم‌های خارجی»، «رسیدگی به اقشار محروم و کم‌درآمد» و «مبارزه با فساد و رانت‌خواری» هرکدام به ترتیب با ۱۴.۸ درصد، ۱۴.۲ درصد و ۱۲.۴ درصد در رتبه‌های بعدی قرار دارند. این وضعیت نشان‌دهنده آن است که «مسائل اقتصادی و معیشتی» اصلی‌ترین مسائلی هستند که ذهن اکثریت جامعه را درگیر خود کرده‌اند.

*داده‌های این نظرسنجی از پانل ملی متا، با حجم نمونه ۳۰۰۰ هزار نفری گردآوری و با روش مدل‌سازی جمعیتی تحلیل شده است.

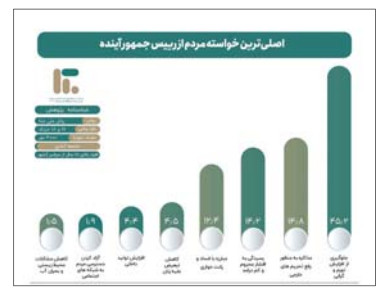

شهرخوانی

یک شهر نه چند شهر!

ایلنا، نسرین هزاره‌مقدم: «خانه نداریم، فعلا با برادرم در یک ۴۰متریِ قدیمی دوروبر اسلامشهر زندگی می‌کنیم. هفت نفر در ۴۰ متر...». او را در مسیر رفت و برگشت در محدوده‌های غرب تهران هر روز می‌بینم؛ یک کارگر پاکبان شهرداری که حداقل‌بگیر است با درآمد کم و بیماری فرزندش، امانش را بریده. حیدر ماه‌هاست که دیگر توان پرداخت اجاره‌خانه ندارد و برادرش لطف کرده خانه کوچک اجاره‌ای‌اش را با او شریک شده است. به قول خودش «همه با هم در یک بیغوله به سر می‌بریم...». بیغوله‌ای در حوالی تهران، شهری که دست‌کم یک میلیون خانواده در آن از صبح تا شب با شرافت تمام زحمت می‌کشند و با پول کارگری نمی‌توانند سرپناه فراهم کنند؛ شهری که در آن چندصد هزار نفر از راه زباله‌گردی زندگی خود را می‌گذرانند و هر شب سر بر خشت سرد و نیمکت پارک می‌گذارند. اینها همه در همین تهران زندگی می‌کنند؛ شهری که در آن، لامبورگینی ۲۵ میلیارد تومانی یا آپارتمان ۹۰۰ میلیارد تومانی به سادگی آب‌خوردن معامله می‌شود... .

تهران انگار یک شهر نیست، چند شهر است، با چند فضای کاملا منفک و مجزا که هیچ همپوشانی‌ای با هم ندارند. در همان شهری که حیدر نمی‌تواند یک سقف در حاشیه‌ها بالای سر فرزندانش داشته باشد، آپارتمان‌های ۹۰۰ میلیارد تومانی در زعفرانیه و فرشته معامله می‌شوند و خریداران و معامله‌گران آنها که مشخص نیست واقعا یک روز در عمرشان «کار» کرده باشند، اصلا نمی‌دانند امثال حیدر، هرچه «کار» می‌کنند باز هم زورشان به نان خالی و خانه‌ای ۳۰متری نمی‌رسد. نمی‌دانند که کارگران چطور با ماهی ۱۱ میلیون تومان حقوق زندگی می‌کنند یا به عبارت درست‌تر زنده می‌مانند که سالش می‌شود ۱۳۲ میلیون تومان و اگر خودشان و فرزندان و نوه‌هایشان تمام عمر جان بکنند، باز هم یک اتاق از آن آپارتمان‌های لاکچری نصیب‌شان نمی‌شود!

محمدحسین روانبخش، جامعه‌شناس، چند نمای نزدیک از این شهر قطبی‌شده را رو کرده است: «کنسرو خوراک گوشت آبدار مخصوص سگ‌های بالغ، ۸۵۰ هزار تومان؛ کنسرو مخصوص سگ با طعم مرغ و بوقلمون، ۶۸۰ هزار تومان؛ خوراک ویژه پروبیوتیک به همراه حشرات خشک‌شده مخصوص همستر، ۵۲۰ هزار تومان؛ یونجه معطر، تهیه‌شده در کوه‌های آلپ، کاملا طبیعی مخصوص جوندگان خانگی، ۴۰۰ هزار تومان؛ قلاده چرم طبیعی در سه سایز، ۸۰۰ هزار تومان و... . اینها قیمت برخی از محصولات موجود در یک فروشگاه حیوانات خانگی زنجیره‌ای (پت‌شاپ) در خیابان فرشته تهران است. به‌گونه‌ای که پول چند وعده خوراک یک سگ خانگی در یک شهر، تمام درآمد ماهانه دست‌کم یک میلیون خانوار چهارنفره در همان شهر است...».

این نماهای نزدیک از شهر، چیزی جز «بی‌عدالتی» را به نمایش نمی‌گذارند؛ غذای پت پولدارها بیشتر از دستمزد ماهانه دست‌کم یک میلیون نفر در تهران است. از این یک میلیون نفر، «خوش‌بخت‌ترین‌ها» آنهایی هستند که کارگر رسمی و بیمه‌شده به حساب می‌آیند و در بهترین حالت، تمام مزایای مزدی را می‌گیرند و حقوق ماهانه‌شان حدود ۱۱ یا ۱۲ میلیون تومان است! این یک میلیون نفر در سخت‌ترین شرایط ممکن به سر می‌برند، اما مجبورند نیروی کار خود را به ارزان‌ترین قیمت و تقریبا به مفت بفروشند با این حال، دولت اراده‌ای برای بهبود وضعیت ندارد؛ دستمزد این کارگران اصلاح نمی‌شود، حق‌شان بر بازنشستگی پیش از موعد در حال نابودی است، محکوم‌اند به جان‌کندن تا زمان پیری و ازکارافتادگی با دستمزد بیگاری و هزار شرط و شروط جدید برای چندرغاز مقرری بیمه بی‌کاری‌شان گذاشته‌اند. این دوقطبی دردناک به ضرر «اکثریت» و به نفع یک‌درصدی‌هاست و به گفته بهرام حسنی‌نژاد، فعال کارگری، ساختار دولت و وزارت کار به‌گونه‌ای است که چهارنعل علیه کارگران می‌تازند، آن‌هم در جامعه‌ای که در آن اختلاف طبقاتی بیداد می‌کند. یک‌درصدی‌ها از پت‌شاپ‌های فرشته و زعفرانیه برای جوندگان خانگی‌شان، یونجه کوه‌های آلپ می‌خرند و با آسودگی خیال در پنت‌هاوس‌های چندصدمتری از زندگی لاکچری خود لذت می‌برند، وقتی که حیدر و امثال او، در خانه‌های کوچک اشتراکی از ساده‌ترین ضروریات زندگی محروم هستند و هر روز از بام تا شام در ظل آفتاب در خیابان یا در هرم داغ کوره‌های ذوب و خطوط تولید، برای یک لقمه نان از جان و جوانی می‌گذرند... .